

Schody

Devítka

1. Kdekdo o pravdě zpívá, a z koutku úst
mu pomalu uniká lež,
falešná hra na čistý tóny a ve hře pár falešnejch es,
a jinej muziku vláčí jak markytánku
vzadu za vozem, za slávou dál,
jen pro ten dnešní den, jen pro jeden bál.
R: A já nejsem snad sám, kdo hledá klíče k těm dveřím,
co se otevřou, až začnem hrát
tak, jak zobák nám narost', jak kdo čemu věří.

2. Někde na schodech do nebe sedí ta parta,
popíjí a začne hrát
vždycky, když pozemská hvězdička ohlásí pád,
potom muzika krásná, až tají se dech,
po letech zazní zas tmou,
z pásku zašumí, a divná tíha jde do kolenou.

R:

R:

R: A já nejsem snad sám, kdo hledá klíče k těm dveřím,
co se otevřou, až začnem hrát
tak, jak zobák nám narost' ...